

ที่ สน ๐๐๑๘.๑/ว ๕๐๗๗

ศาลากลางจังหวัดสกลนคร

ถนนศูนย์ราชการ สน ๔๗๐๐๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง หารือกรณีการรับจํานำรถยนต์และรถจักรยานยนต์

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๑๐/ว ๗๔๑๕

ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๙

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกรมการปกครองแจ้งว่า จังหวัดบุรีรัมย์ขอหารือกรณีสถานีตำรวจภูธรเมืองบุรีรัมย์ขอทราบข้อมูลกรณีการรับจํานำรถยนต์และรถจักรยานยนต์ (ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ต้องจดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก) อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติโรงรับจํา นำ พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือไม่ และการรับจํานำรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นปกติธุระ ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่อาคารหรือสถานที่ที่กำหนดไว้เพื่อรับจํา นำ จะต้องขอใบรับอนุญาตตั้งโรงรับจํา นำหรือไม่ อย่างไร จึงขอหารือว่ากรณีดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการโรงรับจํา นำหรือไม่ อย่างไร ในการนี้กรมการปกครองได้ตอบข้อหารือของจังหวัดบุรีรัมย์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว

จังหวัดสกลนครจึงขอส่งสำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๑๐/๗๔๑๕ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๙ มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจิราภรณ์ เบิกบานดี)

ปลัดจังหวัดสกลนคร ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

ที่ทำการปกครองจังหวัด

กลุ่มงานปกครอง

โทร. ๐-๔๒๗๑-๑๔๖๑ , ๐-๔๒๗๑-๖๖๓๗

☒ ปค.	3
☐ ผ.ค.ม.	1
☐ กง.	( )
☐ อื่นๆ	( )

ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูลนคร
เลขที่ 1068
วันที่ ๑๒ มี.ค. ๒๕๖๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๑๐/ว ๗๕๖๖

กรมการปกครอง

๖๖ อาคารนาถนภกรณีย์ทาวเวอร์ ชั้น ๑๑

ถนนบรมราชชนนี แขวงบางบำหรุ

เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

๑ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง การรื้อถอนการรับจํานำรถยนต์และรถจักรยานยนต์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดบุรีรัมย์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๑๐/ ๗๕๖๕ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๙

ด้วยจังหวัดบุรีรัมย์แจ้งว่า สถานีตำรวจภูธรเมืองบุรีรัมย์ขอทราบข้อมูลกรณีการรับจํานำรถยนต์และรถจักรยานยนต์ (ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ต้องจดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก) อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติโรงรับจํานำ พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือไม่ และการรับจํานำรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นปกติธุระ ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่อาคารหรือสถานที่ที่กำหนดไว้เพื่อรับจํานำ จะต้องขอใบอนุญาตตั้งโรงรับจํานำหรือไม่ อย่างไร จึงขอหารือว่ากรณีดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการโรงรับจํานำหรือไม่ อย่างไร

ในการนี้กรมการปกครองได้ตอบข้อหารือของจังหวัดบุรีรัมย์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว จึงขอส่งสำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๑๐/ ๗๕๖๕ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๙ มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายณฤช ไชยศิริวิไลซ์)

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

ส่วนการอนุญาตการพนันและค้าของเก่า

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๖๔๓

ที่ มท ๐๓๐๗.๑๐/ ๗๕๖๕

กรมการปกครอง

๖๖๖ อาคารธนาलगรณทาวเวอร์ ชั้น ๑๑
ถนนบรมราชชนนี แขวงบางบำหรุ
เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ทหารือกรณีการรับจํานำรถยนต์และรถจักรยานยนต์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร ๐๐๑๘.๑/๒๓๐๔ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ตามที่จังหวัดบุรีรัมย์แจ้งว่า สถานีตำรวจภูธรเมืองบุรีรัมย์ขอทราบข้อมูลกรณีการรับจํานำรถยนต์และรถจักรยานยนต์ (ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ต้องจดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก) อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติโรงรับจํา นำ พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือไม่ และการรับจํานำรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นปกติฐานะ ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่อาคารหรือสถานที่ที่กำหนดไว้เพื่อรับจํา นำ จะต้องขอใบอนุญาตตั้งโรงรับจํา นำหรือไม่ อย่างไร จึงขอหารือว่า กรณีดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการโรงรับจํา นำหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. การรับจํา นำรถยนต์และรถจักรยานยนต์ อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติโรงรับจํา นำ พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือไม่ นั้น เห็นว่า กรณีนี้คณะกรรมการควบคุมโรงรับจํา นำ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๘ ได้เคยพิจารณาประเด็นดังกล่าวแล้ว โดยที่ประชุมพิจารณาเห็นว่า กรณีการประกอบกิจการรับจํา นำรถยนต์ จะเข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการโรงรับจํา นำหรือไม่ นั้นจะต้องครบองค์ประกอบตามพระราชบัญญัติโรงรับจํา นำ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๔ ที่บัญญัติให้ "โรงรับจํา นำ" หมายความว่า สถานที่รับจํา นำซึ่งประกอบการรับจํา นำสิ่งของเป็นประกันหนี้เงินกู้เป็นปกติฐานะ แต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาทและหมายความรวมถึงการรับหรือซื้อสิ่งของโดยจ่ายเงินให้สำหรับสิ่งของนั้น เป็นปกติฐานะ แต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท โดยมีข้อตกลงหรือเข้าใจกันโดยตรงหรือโดยปริยายว่าจะได้ไถ่คืนในภายหลังด้วย ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏพฤติการณ์ว่า ผู้ประกอบการจัดให้มีสถานที่สำหรับประกอบการรับจํา นำรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นประกันหนี้เงินกู้ โดยประกอบการรับจํา นำเป็นปกติฐานะ กล่าวคือ ในลักษณะทำเป็นอาชีพ หรือทำซ้ำ ๆ กัน เช่น มีการโพสต์ขั้นตอนการรับจํา นำ เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการพิจารณาการรับจํา นำ ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของลูกค้าที่ใช้บริการ ภาพถ่ายสถานที่ประกอบการรับจํา นำ เป็นต้น อันเข้าข่ายเป็นการประกอบการรับจํา นำสิ่งของเป็นประกันหนี้เงินกู้เป็นปกติฐานะ และการรับจํา นำแต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท กรณีเช่นนี้ถือว่าการประกอบของโรงรับจํา นำ จึงเข้าข่ายเป็นโรงรับจํา นำ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงรับจํา นำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งห้ามมิให้ผู้ใดตั้งโรงรับจํา นำ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตตั้งโรงรับจํา นำ หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปีหรือทั้งปรับทั้งจำ ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่งและมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

สำหรับกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างอื่นเพิ่มเติม อันอาจเกี่ยวข้องกับกฎหมายเฉพาะประเภทอื่น เช่น พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้น อาจเป็นกรณีที่บุคคลสามารถดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือคล้ายกันได้ โดยทั้งนี้จะต้องไปพิจารณาเพิ่มเติมตามหลักเกณฑ์และวิธีการของกฎหมายเฉพาะในเรื่องดังกล่าวต่างหาก นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติโรงรับจํา นำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ก็สามรถเป็นไปได้ จึงไม่แน่ว่าจะเป็นกรณีที่วินิจฉัยแต่เพียงเฉพาะพระราชบัญญัติโรงรับจํา นำ พ.ศ. ๒๕๐๕ เพียงฉบับเดียว

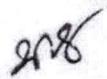
/ ทั้งนี้...

ทั้งนี้ คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ไม่ได้มีบทบัญญัติกำหนดห้ามรับจำนำสิ่งของมีทะเบียนแต่อย่างใด ดังนั้น หากสิ่งของมีทะเบียนใด ไม่มีกฎหมายกำหนดห้ามนำไปจำนำหรือไม่มีกฎหมายกำหนดห้ามโอนหรือห้ามเปลี่ยนแปลงการครอบครอง ผู้รับจำนำก็ย่อมสามารถรับจำนำสิ่งของดังกล่าวได้

๒. การรับจำนำรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นปกติธุระ ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่อาคารหรือสถานที่ที่กำหนดไว้เพื่อรับจำนำ จะต้องขอใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ มิได้บัญญัติความหมายของคำว่า "สถานที่" ไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ที่ได้กำหนดไว้ว่า ผู้รับจำนำต้องจัดให้มีที่เก็บทรัพย์สินจำนำอันมีค่าไว้โดยปลอดภัยในโรงรับจำนำตามที่คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำกำหนด และตามข้อ ๓ ของ ประกาศคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำ เรื่อง การกำหนดที่เก็บทรัพย์สินจำนำ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๕ กำหนดไว้ว่า อาคารตั้งโรงรับจำนำ ต้องเป็นอาคารมั่นคงถาวร ก่อสร้างตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พื้นที่เก็บของเบ็ดเตล็ดไม่น้อยกว่า ๖๐ ตารางเมตร ห้องนิรภัยมีขนาดไม่ต่ำกว่า ๑๖ ตารางเมตร โดยด้านที่น้อยที่สุดต้องไม่ต่ำกว่า ๒.๓๕ เมตร จะเห็นได้ว่า สภาพของบทบัญญัติดังกล่าว มุ่งประสงค์จะใช้บังคับกับโรงรับจำนำที่มีที่ตั้งแน่นอน ดังนั้น หากการรับจำนำรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นปกติธุระ แต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท โดยได้กระทำในสถานที่ที่มีที่ตั้งแน่นอนก็ย่อมเข้าข่ายเป็นโรงรับจำนำตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ กรณีนี้จึงต้องขอใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยผู้ยื่นคำขอต้องจัดให้มีอาคารตั้งโรงรับจำนำและที่เก็บทรัพย์สินจำนำให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายณฤช ไซษาศิวไลซ์)
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ
ส่วนการอนุญาตการพนันและค้าของเก่า
โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๖๔๓